

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. III. An, & quomodo eligentes in Ecclesiis Regularium sepulturam, poßint
ab eis sepeliri?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

dictum, vel publicè excommunicatum, aut usurarium manifestum sepeliunt. § Sed cum in utriusque excommunicationis formula dicatur: *Qui scienter presumpserit cum temeritate*; ideo scientia, præsumptio, & temeritas copulativè requiruntur ad eas incurrendas; tunc igitur quis temerarie sepelire dicitur alium, cum sciens defunctum declaratum fuisse indignum sepulturâ; nihilominus illum sepelit in loco sacro, vel de facto in eo sepelivit: quamvis ignorantia, & inadvertentia excuset, ut patet ex à nobis dictis tom. 2. tract. 10. de censuris, cap. 1. num. 198. § Nominè autem *Ecclesia*, in prima excommunicationis formula, & cœmeterii in secunda, venit Ecclesia vel cœmeterium, vel quicumque alius locus ex designatione Ordinarii, ad sepulturam fidelium designatus, eò quòd mens legislatoris sit, ut similes peccatores careant Ecclesiastica sepultura, qualis est illa, quæ construitur in Ecclesiis, cœmeteriis, &c. ut notat Gloss. in dicta Clemen. 1. de sepult. verb. cœmeterium. § Demum per sepelientes, qui in prædictis textibus dicuntur incurrere excommunicationem, non tantùm intelliguntur funus comitantes, nectantùm Clerici canones, crucem portantes, campanas pulsantes, vel corpus ad sepulturam deferentes; nec solum illi, qui propriis manibus corpus defuncti attollunt, in sepultura deponunt, & terra cooperiunt, ut plures probabiliter asserunt; sed etiam mandantes, & procurantes, quod defunctus in loco sacro sepeliatur, & ad id authoritative

concurrentes, uti cum citatis Hugol. Palao, Conincho, Suarez, Trullenchio, Diana, diximus tract. dict. de censuris, c. 3. punct. 7. à n. 78.

§. III.

An, & quomodo eligentes in Ecclesiis Regularium sepulturam, possint ab eis sepeliri?

204. **L**iberum est omnibus Christi fidelibus, sive Clerici sint, sive laici eligere sibi sepulturas in Ecclesiis Regularium; & sive eligant illas, sive non eligant, si tamen in Monasterio suorum majorum habeant sepulchra, in eis potest Regulares ipsos sepelire, tam cum habitu Religionis, quam absque illo Ita habetur tum ex Jure Communi, in Cap. ubicumque 13. quest. 2. & in Cap. Agapetus 16. quest. 1. & in Clementin. Dudum de sepulturis. Tum etiam ex privilegio Clementis IV. Martini IV. Bonifacii VIII. Sixti IV. Pii V. Clementis V. & aliorum: ut videre est apud Casarubios in compend. privileg. Mendicant. verb. sepelitio, & sepultura, num. 8. & 13. Barbosa de Jure Ecclesiast. lib. 2. c. 10. num. 21. Lezana tom. 1. part. 7. c. 1. num. 21. & prædicta electio sepulturæ, nec à Parochis, neque ab Episcopis, neque à quocumque alio impediti potest. Riccius in praxi, part. 4. resolutione 293. Hieronym. Rodrig. in compend. qq. Regul. resol. 128. Borodon. tom. 3. resol. 51. num. 7. § Quæ privilegia, & jura etiam concessa cen-

consentur Monialibus, ita ut quicumque, sive vir, sive foemina in earum Ecclesiis, vel coemeteriis, sed extra earum clausuram, sepeliri valeat. Ratio est: quia in pluribus ex dictis privilegiis expressè nominantur. Tum etiam: quia communicant in privilegiis cum Religiosis sui Ordinis, ut diximus *cap. 1. num. 91.* Ac deinde: quia ita tenet praxis, & consuetudo totius Ecclesiae. Tum denique; quia sic declaravit sacra Congregatio sub Gregor. XV. Ideoque sic tradunt *Portel. verb. sepultura, num. 14. Bordon. num. 83. Lezana tom. 1. part. 2. cap. 1. n. 31. Antonius à Spiritu sancto supra n. 123.*

Parochi peccant mortaliter, qui impediunt, quò minus fideles apud Regulares sepeliantur. 205. Ita liberum est unicuique in Monasteriis regularium eligere sepulturam, ut, ne à tali electione fideles retrahantur, minimè possint Parochi plus exigere pro associando corpora, in Ecclesiis Regularium tumulanda, quam si ad Parochiam ducerentur. Et ideo communiter Doctores asserunt peccare mortaliter Parochos peccato Simoniae & iniustitiae talia exigentes, & tenei ob id damnis, quæ Regularibus inde proveniunt, satisfacere. Tum quia talis exactio moralis violentia est, retrahens fideles, ne in Regularium Ecclesiis sepeliantur. Tum etiam: quia id prohiberetur est ipsis *in Cap. audivimus 4. de simonia, Cap. non sunt 8. Cap. cum in Ecclesia, eodem titulo.* Tum denique: quia Clemens VIII. in Bulla quæ incipit: *Expositum*, apud Rodriguez *in Bullar. fol. 1205.* sub excommunicatione Papæ reservata, præcepit Parochis Indiarum, ne plus pete-

rent pro associando corpora, in Ecclesiis Regularium sepelienda, quàm pro illa deferendo ad Parochiam accipere solent. Quam Constitutionem confirmavit Urbanus VIII. litteris datis in forma Brevis 11. Maii anno 1638. in quibus locorum Ordinariis commisit, ut providerent, & decernerent; *Ne Parochi plus percipere possent ex sepulturis, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm ex eis, quæ fiunt in propriis secularium Clericorum.* Unde constat & peccare mortaliter, & incidere in excommunicationem positam à Clemeate VIII. omnes Parochos ubivis locorum, contra dictas Constitutiones plus exigentes; eò tamen, quòd licet sit pro Indiarum Parochis expressè posita, est per modum declarationis juris Pontificii, & naturalis expedita, ne videlicet aliquis ultra id, quod sibi debetur, exigat, & sic obligare ubique, tenent *Portellus in addisament. verb. sepultura, num. 2. Lezana tom. 3. verb. sepultura, num. 5. Peyrin. tom. 3. cap. 4. num. 8. Antonius à Spiritu sancto num. 133. Pelliizz. supra n. 173.*

206. Sed circa dicta nota primò: Aliqua Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium declarasse die 1. Februarii 1640. ut testatur *Lezana supra*, quòd quando Parochi non interveniunt associationi corporis defuncti, qui eligit sepulturam in Ecclesia Regularium; possunt quidem habere emolumenta, quæ illis propter jus Parochiale obveniunt; sed non illa, quæ dantur propter associationem. § Nota secundo: quòd secundum Decretum Urbani VIII.

Con-

Constit. 21. confirmantis ex certa scientia Constitutionem Pauli V. ut refert Peyrin *in additament. ad Constitutionem Leonis X. cap. 4. num. 7.* hæc. cedes defuncti non tenentur convocare ad associandum corpus, tot Clericos, quot Regulares, nec prius totum Capitulum, quàm Religiosos, nec dare tot intortitos Parocho, quot Regularibus; sed convocare posse Clericos sibi bene visos, & cuilibet dare ceram sibi bene visam; & eodem decreto revocantur quælibet instituta, & consuetudines, seu abusus, circa hoc in aliquibus partibus vigentes. § Nota tertio id quod ait Pellizzar. *tract. 8. cap. 5. sect. 4. n. 144.* Bordon. *tom 3. resol. 51. num. 87.* Labor. *titul. 2. de funer. cap. 14. num. 44.* melius esse, ex multis capitibus, eligere sepulturam in templis Religiosorum, quàm in aliis. Tum ob frequentiore Divinorum Officiorum celebrationem, quæ in Ecclesiis Regularium peragitur: ad quam attenditur in *Cap. fraternitatem 3. de sepulturis*, ibi: *Fraternitatem tuam non credimus ignorare mortuorum sepulchra, & cœmeteria apud illas Ecclesias, & Monasteria ex antiquo esse disposita, in quibus Religiosorum Fratrum Conventus sunt constituti, & orationes, atque Missarum solemnia, tam pro vivis, quàm pro defunctis frequentius celebrantur: ergo frequens divinorum Officiorum celebratio, quæ principaliter peragitur in Ecclesiis Regularium, arguit esse utiliore, & meliorem sepulturam apud ipsos, ut dicit ibidem Glossa, verb. frequentius.* Tam etiam ex majori frequentia populi concurrentis

ad audienda Divina Officia, in eisdem templis Regularium, quæ multum prodest fidelibus vivis & defunctis, juxta Glossam *Cap. cum gratia 13. quest. 2.* Omitto quod decentius, quòd cum majori devotione, ac reverentia in Ecclesiis Regularium funeralia sicut officia, & quòd exactius oneribus impositis fiat satis, quia hæc & similia omnibus proptulo constant. Ad alia transeamus.

207. Caterum quoad modum, Qualiter quo se debent gerere Regulares cum se debent Parochis circa sepelienda corpora gerere in suis Ecclesiis, sciendum est Sixtum Regulæ IV. in Manu Magno pro Carmelitis, res concessisse, quod fratres ipsi, nullius Parochi super hoc petita licentia, Parochias, quando in quibus prædicta corpora existunt, aliqui cum cruce processionaliter ingredi sepelire possint, & corpora ipsa levare, & ad suas Ecclesias sepelienda deferre, ubi hoc fieri cõsuetum fuerit, & ubi Presbyteri pro levando corpore requisiti, id facere recusaverint. Idemque concessit pro Dominicis Pius V. in Bulla: *Ad hoc nos Deus*, apud Confessionem pag. 218. Sed verò circa hoc observari debet Decretum Leonis X. in Bulla, *Dum intra*. in Concilio Lateranensi editum, in quo dicitur: *Parochias autem cum cruce ad levanda funera eorum, qui apud Ecclesias domorum, & locorum eorundem, suam elegerint sepulturam, intrare non possint, nisi prius præmonito, & requisito, ac recusante Parochiano presbytero, & tunc sine eius, ac Ordinarii præiudicio (intellige quoad quartam Canonicam, & tunc neralem, quando eam solvere tenentur.) Nisi eisdem fratribus super hoc aliqua*

tiqua consuetudo, qua fit in viridi obser-
 vantia, & cum pacifica possessione, suf-
 frageatur. Insuper ut omnia firma es-
 sent, & omnes lites, & controversiæ,
 & altercationes, circa hoc omnino
 cessarent, Sacra Congregatio, die 12
 Januarii 1614. declaravit, & statuit:
 Quibusvis Regularibus, quorumcumque
 Ordinum, & Congregationum, tam
 Mendicantium, quam non Mendican-
 tium, nullo modo licere, etiam specialis a-
 licuius consuetudinis preteritu, Parochias
 cum cruce processionaliter, aut alias, ad
 efferenda, & levanda defunctorum fu-
 nera, intrare, vel illa levare, & efferre,
 nisi vocato, & expresso proprio defun-
 cti Parocho, eoque ibidem presente, si ta-
 men ipse aliter fieri non consentiat, &
 permittat; vel nisi requisitus venire ex-
 presse omnino recuset. Alias etiam de-
 clarationes apud Authores statim ci-
 tandos passim reperies. Quare hoc
 omnino observandum est; quod Pa-
 rochus vocetur & expectetur, atque
 eo presenti, & non aliter corpus le-
 vetur. Sed si ipse aut nolit levare cor-
 pus defuncti, qui in Ecclesia Regu-
 larium sepulturam elegit, vel alia re-
 sistit, impedit, aut retardat, possunt
 Regulares sine eius interventu, imo
 eo nolente, & contradicente corpo-
 ra levare, & processionaliter ad suam
 Ecclesiam deferre. Ita docent Leza-
 na tom. 5. in Mari Magno Carmelita-
 rum, num. 346. & tom. 1. part. 2. cap. 1
 num. 31. & tom. 3. verb. sepultura, num.
 4. Peyrin. tom. 1. privileg. Minim. in
 Constitut. 26. Leonis X. §. 16. num. 20.
 Barbola de officio Parochi, cap. 26. nu-
 66. & in collect. Bullar. verb. sepultura.
 & de Jure Ecclesiast. lib. 2. cap. 10. num.

22. & 23. Bordon. tom. 3. resolut. § 1.
 num. 34. Antonius à Spiritu sancto
 tract. 2. disp. 7. sect. 4. num. 126. La-
 vor. tit. 2. de funer. c. 3. num. 207. Por-
 tel. tom. 1. casuum, casu 66. per totum.

208. Possunt verò Regulares, vel
 associati Parocho, vel eo nolente co-
 mitari sine ipso, cum cruce tendere
 ad locum, ubi est corpus defuncti, &
 illud processionaliter deferre ad Ec-
 clesiam suam, neque illud tenentur
 prius deferre ad Ecclesiam Paro-
 chialem; sed recto tramite possunt
 ad suam Ecclesiam deducere, ut ex
 declaratione Cardinalium docet
 Peyrin. in additament. ad Const. Leo-
 nis X. cap. 5. Lezana in Mari Magno
 Carmelit. num. 346. & in Mari Magno
 Prædicat. num. 8. qui etiam tom. 3.
 verb. sepultura, num. 18. affert etiam
 declarationem sacre Congregatio-
 nis, ex qua habetur, quod quando
 cadavera sepeliuntur apud Regula-
 res, ad ipsos spectet declarare, an per
 civitatem, an per aliam viam sint de-
 portanda?

209. Qualiter autem possint fide-
 les cum habitu Religionum sepeliri
 constat ex concessione facta à Sixto
 IV. Minoribus, quæ incipit: *Apostoli-
 ca mansuetudinis*. apud Casarrubios
in compend. verbo habitus, num. 8. in
 qua indulget omnibus, & singulis
 utriusque sexus Personis in habitu
 Fratrum sepeliri volentibus, ut pos-
 sint ita sepeliri, inhibens Curatis, &
 Ecclesiæ Rectoribus, sub excom-
 municationis pœna Summo Ponti-
 fici reservata, ne taliter sepeliri vo-
 lentibus, quovis modo impedimen-
 tum afferant; sed permittant illos pa-

Qui eli-
 gunt se-
 peliri cū
 habitu
 Religio-
 nis, cum
 eo sunt
 sepelien-
 di.

teater ad Ecclesiam, & locum sepul-
turae in habitu huiusmodi deferri,
Idem concessit idem Sixtus IV. pro
Prædicatoribus, & Minoribus in
Bulla, quæ appellatur *aurea* apud
Confectium in collectan. *literarum*
Apostolicarum, in Sixto IV. num. 3. Et
idem Carmelitis concessit in Mari
Magno Eorum, in quo omnes alia
Religiones habentes communica-
tionis privilegium, communicant,
Addit autem idem Sixtus IV. in pri-
vilegio illo pro Minoribus, ne ex il-
lorum corporum delatione ad alia
loca prædictis Fratribus injuria ir-
rogaretur, alia apud Fratres prædictos
sepeliri debere, etiam si defuncti, ante
mortem alibi sepulturam sibi elegerint;
& prohibet ne contrarium fiat
nisi de assensu, & licentia Fratrum
prædicti instituti, in illo loco in quo
defuncti decesserunt. Idem concessit
idem Pontifex in Mari Mag-
no pro Carmelitis: & in Bulla aurea
pro Prædicatoribus, & Minoribus,
ut refert Casarrubios *supra* num. 9.
Rodriguez *tom. 2. quasi 76. artic. 3.*
Bordon. *tom. 3. resolut. 51. numer. 58.*
Lezana *verbo habitus, num. 6.* Pelhiz-
zar. *tract. 8. cap. 5. sect. 4. num. 171.*
Deinde idem Sixtus IV. in relata
Constitutione statuit, ut hi, quibus
committitur potestas dandi habi-
tum, teneantur denunciare deceden-
tibus, eos cum obierint debere sepe-
liri in Ecclesiis Fratrum, quorum ha-
bitum petunt, ac recipiunt. Propter
quod sacra Congregatio, ut testantur
Barbosa, & Peyrinis apud Lezana
verb. sepultura, num. 17. cum à Fratri-
bus Minoribus per modum dubii

petereretur, an in eorum Ecclesiis sepe-
lienda essent cadavera eorum, qui
dicto habitu induti ex hac vita mi-
grarent; Respondit, id fieri debere, si
eorum Guardianus, aut alius super-
ior, habitum huiusmodi suscipien-
tes præmonuerint eorum cadavera
propter habitus concessionem ac re-
ceptionem apud ipsos Fratres, quo-
rum habitum gestarent, esse sepelien-
da.

210. Sed hæc postremò revocata Sepeli-
sunt tum ex consuetudine dicta, quia endur
videmus plures alibi sepeliri quàm in cum ha-
Ecclesia Regularium, etiam cum ha- bitu re-
bitu illorum. Tum etiam in Conci- ligitur
lio Lateranensi à Leone X. in Bulla eligere
Dum intra mentis, ubi dicitur: *Volentes potest*
quoque sepeliri habitu eorundem Fra- ubi vo-
trum, & interea tamen in claustris non luerit se-
degentes, sed in propriis domibus habi- pulura.
tantes, in eorum ultima voluntate sepul-
turam sibi eligere possunt. Unde modo
cum habitu sepeliri volentes, possunt
eligere sepulturam in quacumque
Ecclesia voluerint: neque eos neces-
sarium erit præmonere, quòd in Ec-
clesia Fratrum quorum habitum ge-
staverint, debeant sepeliri. Ita Ro-
drig. & Casarrub. *sup.* Lezana *verbo*
habitus, num. 6. Bordon. *resol. 35. num.*
69. Villalob. *tract. 31. diff. ult. 5. n. 2.*
§ *Habitus* autem, cum quo aliquis
sepeliendus est, à nemine potest con-
cedi, nisi à superiore illius Conven-
tus, cujus est habitus, & non per
quemcumque alium, quavis au-
thoritate aut Prælatione fulgentem,
ut constat ex dicta Bulla aurea Sixti
IV. & habetur apud relatum Confe-
ctium *supra* in Sixto IV. num. 3. Casar-
rub.

rub.num.11. Rodrig.art. 9. Lezana num.7. Villalob.num.2. § Porò licèt agrotus dum viveret, habitum non peccerit, possunt nihilominus ejus hæredes petere illum, quia faciunt rem gratam animæ defuncti: & idem est, ac si ipse defunctus illum petisset: quia hæres reputatur una, eademque persona cum defuncto, §. 1. de auth. de jurejur. leg. fin. C. de impuberibus. § Indulgentias denique quas lucrantur, qui cum habitu Religiosorum petunt sepeliri, vide apud Rodrig. sup. art. 10. Casatrub.num. 6.7. & 8. Bordon.resol. 35. num. 68. Lezana verbo habitus, num. 8. Villalob. difficult. 5. numer. 4.

Omnia officia funeralia facienda sunt à Religiosis.

211. Quæres primò à quo fieri debeat officium super cadavera tumulanda in Regularium Ecclesiis: § Respondetur, omnino debere fieri ab ipsis Regularibus, vel ab aliis de eorum consensu; non autem à Parocho, nec à Canonicis, non obstante quacumque consuetudine, etiam immemorabili in contrarium, ut declaravit sacra Congregatio in una Sulmonenti 8. Augusti 1629. & in pluribus aliis causis & casibus, ut testatur Barbofa de Offic. Parochi, cap. 27. num. 82. Peyrin. tom. 1. privil. Minim. constit. 2. Julii II. §. 21. num. 7. § Imò dum cadavera in prædictis Ecclesiis sepeliuntur, non potest Parochus, se in aliquo intromittere, nec aliquos actus sibi exercere, ut declaravit sacra Congregatio apud Lezan tom. 5. in Mari Magno Eremit. S. Augustini. Qui eodem tom. 5. in Mari Magno Prædicator. §. 43. num. 134. testatur declarasse Sacram Congregationem, non

posse parochos, hæredes defunctorum eorum, qui in Ecclesiis Regularium volunt sepeliri cogere, ut in suis parochiis celebrari curent aliquas missas, vel novenalia pro prædictis defunctis. § Et quidquid à fidelibus Monasteriis Religiosorum offertur, Regularibus ibi servientibus debet obvenire: nec super hoc ab Episcopo, vel aliis presbyteris possunt Religiosi molestari, ut expressè habetur, Cap. 1. de statu Monach. & Cap. nimis iniqua, de excessib. Pralat. Imò si Parochi celebrent in Ecclesiis Religiosorum, non possunt sibi usurpare oblata, ut concessit Cisterciensibus Bonifacius VIII. Bulla 9. (Ex quo patet inquit Doctissimus Magist. Joannes à Cruce lib. 2. cap. 9. dub. 5. conclus. 4.) non posse Parochos sibi postulare candelas, aut alia, oblata in Ecclesiis Religiosorum à mulieribus puerperis suos filios Domino præsentantibus, quæ aliqui Clerici perperam, & contra dicta decreta, & privilegia sibi usurpare contendunt.)

212. Quæ hucusque dicta sunt de Regularibus, etiam de Monialibus exemptis sunt intelligenda. Nam etiam illæ exemptæ sunt à jurisdictione Parochorum, & aliorum pro materia funeralium; ita quod intra earum Ecclesias quoties cadavera defunctorum in eis sepelienda sunt, sine eorum consensu nec Canonici, nec Clerus possint peragere officia defunctorum, aut reliqua quæ in hujusmodi ministerio fieri solent; sed vel ab eis sunt facienda quibus ipsæ sub sunt, vel ab aliis, quibus ipsæ moniales libere commiserint. Tum propter

Quando aliquis apud moniales exemptas sepelitur, ab eis, vel quibus ipsæ commiserint, facienda sunt funeralia officia.

ea, quæ supra num. 204. diximus. Tum etiam, quia id expressè declaravit Sacra Congregatio in quadam lite, Parmæ exorta inter Carmelitas Discalceatos ad S. Antonium de Padua ex una, & Rectorem S. Spiritus ex alia parte, ut testatur Doctissim. Parmensis, Franciscus Bordonus *tom. 3. resol. 51. num. 213.* in hæc verba: *Die 19. Martii 1639. S. C. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, uti alias sæpius censuit, quoties cadavera defunctorum, ad Ecclesias Fratrum Mendicantium deferuntur. Officia mortuorum, ac reliqua, quæ in huiusmodi ministerio adhiberi solent, non à Canonico, neque à Clero, sed à Fratribus obiri, ac peragi debere.* Cosm. Cardin. de Torres, P. Fagnanus, die 19. Martii 1639. Eadem quoque Sacra Congregatio censuit supradictum decretum habere locum etiam in Ecclesiis *Monialium Ordinis Mendicantium.* Et ita etiam tenent Bordon. *ubi supra.* Pelliz. *2. tract. 8. sect. 4. num. 154.* Anton. à Spiritu sancto *tract. 2. disp. 3. sect. 4. n. 131.*

Sæcularis in Monasterio moriens, in eo sepeliri potest. **213.** Inquires secundo, an cadaver alicujus sæcularis, negotii causa hospitantis apud Religiosos, si is ibi in febrem incidat, & moriatur, sepultura moriens, non electa, sepeliendum sit apud eosdem Regulares; an verò in parochia in qua situm est Monasterium. Respondetur, quòd sepeliri debet in Monasterio, in quo sæcularis ille decessit. Constat hoc ex *Cap. 1. 16. q. 1.* ubi dicitur: *Mortuum non sepeliant nisi Monachum in Monasterio secum commorantem, vel si fortuito quemquam advenientium Fratrum ibi mori conti-*

gerit. Ubi ut benè ponderat Bordonus *resol. 51. num. 168.* nomine Fratrum non veniunt Monachi Conversi, quia isti sub primo vocabulo comprehenduntur, alias non possent in suis Monasteriis sepeliri, nisi solum Monachi Clerici; sed nomine Fratrum intelliguntur peregrini, sive Clerici sint, sive laici, eò, quòd omnes fideles ad invicem fratres sint, secundùm illud Chrysostom, Homil. 25. in Epistol. ad Hebræos: *Fratrem in hoc loco, omnem fidelem intellige, non monachum tantum.* Quid est autem quod facit fraternitatem nisi lavacrum regenerationis, quod facit vocare Deum Patrem. Tum etiam, quia in tali casu Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Uctionis recipere debent à Regularibus, cum Parochus intra claustrum, nullum actum jurisdictionis exercere valeat: sed jus sepulturæ pender ab administratione Sacramentorum; & ideo in jure, & privilegiis utrumque munus administrandi sacramenta, & concedendi sepulturam eidem competit, uti ex privilegiis supra num. 204. relatis cernitur, præsertim ex jure, uti constat ex *cap. ex parte, cap. in nostra, de sepult.* idemque docet Glossa *cap. ubi cumque. in initio, 13. q. 2.* Sylvest. *verb. sepult. q. 8. s. 2.* ergo si prædicto sæculari in monasterio debent sacramenta administrari, in eo procul dubio, si absque electione sepulturæ decesserit, debet sepeliri. Imo hoc ipso, quod infirmitate correptus in Monasterio inde noluerit asportari, virtualiter elegit, & voluit, si tunc mo-

reretur, in eo sepeliri. Sic Peyrin. tom. 1. privileg. Minimor. ad constitut. 1. Julii II. num. 94. referens Rodriguez, de Graffis, & Reginald. ita etiam tenent Samuelius de sepult. tr. 1. contro. vers. 1. §. num. 4. Lezana tom. 3. verb. sepultura, à num. 30. Bordon. resol. §. 1. n. 169.

Similis præcedent casus resolvitur.

214. Similis præcedenti est alia quæstio, quam excitat dictus Franciscus Bordon. nu. 216. an nimirum Religiosi possint præmunire sacramentis, & sepelire in sua Ecclesia famulum conductum pro fabrica Monasterii, si is ceciderit, & postmodum in Conventu mortuus fuerit? § Ad quam responder, quod licet illi possint Religiosi Sacramenta ministrare; tamen non possint eum in sua Ecclesia, nisi prævia ejus electione, sepulturæ tradere; & hoc ad Parochum pertinere ait, eò quod iste jus habeat sepeliendi in sua Ecclesia suos subditos, ubicumque moriantur, sepultura non electa, vel nisi ipsi alibi habeant Majorum suorum sepulturam, cap. ex parte, cap. in nostris. § Sed nescio an consequenter id asserat Bordonus, qui in præcedenti casu inde probat, illum, qui curationis causa ad Monasterium se recepit, vel in eodem hospitatus infirmatur & moritur, ibi sepeliri debere, quia à Religiosis debet Sacramenta recipere, & quia de jure Canonico certissimum est, quod quis humari debet, ubi sacramenta recipit, si absque electione sepulturæ moriatur, ut probat Samuelius sup. num. 55. ex Glossa cap. dudum, de sepultura in 6. Ac demum quia jus sepulturæ, ut dicebamus, pender ab ad-

ministracione Sacramentorum, ut tenet Sanchez de Matrimonio, lib. 3. disput. 25. num. 17. Barbof. de officio Paroch. part. 3. cap. 26. num. 34. Lezana sup. n. 74. § Interea cum dicto Bordon. convenimus in eo, quod dicit num. 67. Quod ille, qui omnia sua bona reliquit Religioni per donationem, aut testamentum, si sepultura non electa moriatur, nec alibi habeat Majorum suorum sepulchrum, sepeliendus est, ubi Regularibus, quos instituit hæredes, placuerit; quia hæres succedit in omne jus defuncti, l. Hæredem. ff. de regul. jur. Cum ergo defunctus habuerit jus eligendi sibi sepulturam, hoc jus transit in ejus successores.

De portione Canonica Episcopis debita, & quarta funerali solvenda Parochis.

215. CUM sepultura connexa est solutio portione Canonice, quæ sic dicitur, quia est à sacris Canonibus sancita; & hæc est in duplici differentia: alia Episcopalis, & est illa portio, vel quantitas, quæ debetur Episcopis, ab omnibus Ecclesiis suæ Diocæsis ex legatis, & donationibus causa mortis eisdem Ecclesiis, & aliis locis piis relictis, ut constat ex Cap. de his 20. quæst. 1. & Cap. constitutum 16. qu. 1. Item Clement. dudum de sepult. Porro illa Episcopis à sacris Canonibus assignatur ratio-

Que sic portio canonica, quæ non est in usu in Hispania?